

מסקנות מסוכנות

חוסר המעש (בשלב זה) של ארה"ב לאחר הנאומים התקיפים של מזכיר המדינה ג'ון קרי ושל הנשיא אובמה הניב אצלנו שלל הערות, מסקנות ואסוציאציות, החל מאזכור הסכם מינכן ועד המסקנה ש"ישראל יכולה לסמוך רק על עצמה", כשהכוונה הברורה היא לעצירת פרויקט הגרעין באיראן. בעניין זה אעיר שלוש הערות.

1. בהסכם מינכן הידוע לשמצה הקריב ראש ממשלת אנגליה, נוויל צ'מברליין, את צ'כוסלובקיה בתקווה להשיג שלום. אולם גם ההסכם הזה הופר על ידי היטלה, שפלש לפולין. ההמשך זכה אצלנו להרבה פחות תשומת לב. לאחר פלישה זו הציג אותו צ'מברליין שנכנע במינכן אולטימטום לגרמניה ודרש ממנה לסגת מפולין. היטלר סירב, צ'מברליין הכריז מלחמה על גרמניה הנאצית, וכך נפתחה מלחמת העולם השנייה.

כל אחד יוכל להסיק מהשתלשלות זו את המסקנות שייראו לו. בעיניי, הדבר מלמד שהעובדה שמדינה דמוקרטית נוהגת בחולשה, איננה שוללת את האפשרות שלאחר מכן תנהג בתקיפות. וכשם שלא ניתן היה ללמוד ממה שאירע בעניין צ'כוסלובקיה על מה שיקרה ביחס לפולין, כך לא ניתן ללמוד מהדרך שבה נוהגת ארה"ב ביחס לסוריה (ועדיין אין אנו יודעים מה בסופו של דבר תהיה דרך זו) על הדרך שתפעל בה ביחס לגרעין האיראני.

2. נשמעו אצלנו לא מעט התבטאויות על חולשת אובמה ועל אובדן אמינותו. בקיצור, הוא מזוגג. בעניין זה נראה שיש להמתין, אך תהיה ההתפתחות אשר תהיה, דומני שישראל, של-רשימת זוגוגיה יידרש מאמר ארוך מזה שברעתי לכתוב, היא האחרונה שצריכה לדבר בנושא זה.

אנו צריכים לסמוך גם על עצמנו, אך אין פירוש הדבר שעלינו לנסות לבצע פעולות החורגות מכוחנו. במלחמת של"ג ניסינו לשנות את המשטר בלבנון, וראינו מה קרה

די להזכיר את מנחם בגין שהבטיח לפרוש בתום כהונתו ליישוב בסיני כדי לכתוב את זיכרונותיו, ולאחר מכן החזיר את כל סיני; את אהוד ברק שלאחר הנסיגה מלבנון הבטיח שנגיב בחריפות מיוחדת, מתוך גבולות ישראל, על כל פעולה של חיזבאללה, אך לאחר התקרית החמורה בהר דב, שבה חטף חיזבאללה שלושה חיילי צה"ל, שהתברר כי נהרגו, לא הגיבה ישראל תגובה ממשית, וברק הנהיג את מדיניות "ההכח" לה, שהובילה למלחמת לבנון השנייה. עוד ניתן להזכיר כיצד בנימין נתניהו, המטיף הנמרץ למאבק ולאייכניעה לטרור, שי-חרר יותר מאלף מחבלים עבור חייל שבוי אחד (אגב, בתקשורת פורסם שהחולשה שהפגינה ישראל נגד הטרור מעוררת דאגה בארה"ב). בקיצור, אילו הוכרזה אליפות הזוגוג ב-40 השנים האחרונות, הייתה ישראל מועמדת רצינית למקום הראשון.

3. יש המסיקים כי לא נוכל יותר לסמוך על ארה"ב, אלא רק על עצמנו. כדאי להזכיר: חיילים אמריקאים מעולם לא נלחמו עבורנו, אולם ארה"ב העניקה לנו תמיכה אדירה בכסף, בצבא ובמישור הדיפלומטי. תמיכה זו הייתה נותרה חיונית ל-ישראל, ויש לעשות הכל כדי שתימשך.

אנו צריכים לסמוך גם על עצמנו, אך אין פירוש הדבר שעלנו לנסות לבצע פעולות החורגות מכוחנו. במלחמת לבנון הראשונה ניסינו לשנות את המשטר בלבנון, וראינו מה קרה. כדאי לזכור זאת לפני שניגרר לפעולה באיראן. ■